

La Normal de La Campana fou oberta, entre d'altres per en Jordi Casasayes "Haus", destacat escalador de la postguerra, amb primeres tant impressionants com la Haus-Estrems del Gorro Frigi i de La Mòmia. Així doncs, aquesta curta escalada té un regust 100% clàssic que ens demana que l'assaborim imaginant com fa quasi 70 anys, els pioners evolucionaven per aquest terreny fissurat cercant la lògica i el pas més evident. La via resta semi-equipada amb un grapat de burins i algun clau; es nota com amb anterioritat s'hi passava pitonant, deixant bons forats pels nostres "moderns" friends i encastadors, així que no patiu i apropeu-vos-hi amb una mentalitat ben clàssica!!

• Via: Normal

• Zona: Montserrat – La Plantació

Dificultat: V (MD-)
Dificultat obligada: V
Llargària: 50 metres
Grau d'exposició: Alt

• Grau de compromís: Baix

• Equipament: Semi-equipada amb burins i claus

• Material: 10 cintes exprés, petit joc de friends i de tascons, alguna baga i una plaqueta recuperable (prescindible).

Orientació: Sud
Valoració: ****

Aproximació:

Des de l'estació Superior de Sant Joan prenem el camí de Sant Jeroni.

Al cap d'uns minuts de deixar enrere el Mirador del camí de Sant Jeroni Trobarem un corriol a mà esquerra que baixa cap als Pollegons (marques blanques i grogues) El prenem i comencem a perdre alçada fins que arribem al Mirador del Rave, on val la pena aturar-se a contemplar el Rave i la Campana, que ens queden just davant.

Seguim pel corriol un parell de giragonses més i trobarem una fressa que surt del camí (fites) i que ens mena directament al coll entre la Campana i el Rave. La via s'inicia al vessant sud de La Campana.

L1(V)

Exceptuant els primers metres la resta de la tirada es desenvolupa bàsicament en fissura. Els passos més delicats es troben al principi per enfilar una fissura vertical després d'un primer flanqueig a dretes. La resta de la tirada està amanida de típics passos elegants, sobretot en diedre.

Al transcorre per la fissura tindrem bones possibilitats d'auto-protegir-nos sense problemes. El rocam, tot i no tenir un aspecte gaire engrescador és prou acceptable. 35 metres, 3 burins, 3 claus i un pont de roca.

L2(IV)

Sortim de la reunió cap a la dreta sobre roca excel·lent per de seguida tirar recte amunt fins al cim per una típica i agraïda placa. 15 metres, tirada neta.

Descens:

Ràpel pel vessant nord-oest des d'un arbre. 25 metres aproximadament.

El que més m'ha agradat:

- Primera tirada molt bona i més exigent del que sembla, amb passos molt bonics de diedre i fissura.
- Roca de primera al segon llarg.
- Complement ideal per fer-la amb el Rave.